

Záblesk v očích koní, když se řítí údolím
Srdce buší, buší, zvoní, pěmina nozdry pokrývá
Chvění lesklý kůže cítí jen vítr,
a jsou plní touhy, ta v nás nebývá
Zem praská jak zralý plod, láva se valí
Žhavá a nezkrotná - všechno strhává
Podobá se slunci, v noční tmě září
to v nás občas zhasíná.
Padající kámen, hvězda stále svítí,
když propastí nekonečna letí svobodná
Rychlostí se spálí, je marný ji bránit
To my se bojíme často jen trochu rozběhnout

R: Utíkej, dokud máš dost síly
tvá krev je horká láva
Utíkej, nikdy nejsi v cíli
Závod se nesmí vzdávat
Utíkej, hledej k slunci cestu
máš svoje vlastní křídla
Utíkej, ani chvíli nestůj
únavu touha střídá

Záblesk v opojení pod sebou má celý svět
Jen hrst peří nic víc není, přesto k slunci stoupá výš
Strach z pádu nevnímá, svou píseň zpívá,
dál nám z výšek bývá úzko v hlasivkách
Jak křičí vlny v moři, když žene je vítr,
na vrcholcích bíle zpěněná sůl
Útočí a víří, o kameny se tříští,
Ta velká ta co je v ní je vlna v nás

R: Utíkej...
... Utíkej ani chvíli nestůj (4x)